

Pedro Mañas

David Sierra Listón

Anna KADABRA

Festa a la mitjanit

Estrella Polar

Anna
KADABRA

Festa a la mitjanit

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *Anna Kadabra. Fiesta a medianoche*

© del text: Pedro Mañas, 2020

© de les il·lustracions: David Sierra Listón, 2020

© de la traducció: Lara Estany, 2020

Disseny i maquetació: Endoradisseny

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., 2020

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: octubre del 2020

ISBN: 978-84-18135-64-4

Dipòsit legal: B. 13.214-2020

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Ei, no miris encara, que m'estic canviant!

Espera un segon. O millor dos. No, tres!

No tanquis el llibre, que gairebé ja he acabat...

D'acord, pots seguir llegint.

És que m'estava traient la disfressa de Halloween. Ara només em falta guardar-la amb clau en un calaix. I després llançar la clau al monstre del pantà perquè se la mengi.

No vull tornar a veure aquesta disfressa mai més! I t'explicaré per què.

Tot va començar una nit fosca de tempesta, quan tornava a casa amb els meus pares. Plovia tant que, en lloc d'anar amb cotxe, semblava que anéssim amb barca. La tardor és molt humida, aquí a Moonville.

Així es diu el poble on visc ara. Està envoltat de boscos plens de criatures màgiques i estranyes. Tot i que no n'hi ha cap tan estranya com els meus pares... ni tan caparruda!

—Apa —repetia jo, fent saltirons sobre el seient—. Però per què no em deixeu fer una festa?

—Quina mania, Anna! —va esbufegar el pare—. Si abans no volies celebrar mai el Halloween...

Ja ho sé, però això és perquè abans vivíem a la ciutat. I encara no sabia que era una bruixa.

Ah, que potser no t'he dit que soc una bruixa?
Doncs... sorpresa! Soc una bruixa. Tot i que és un secret que ni tan sols els meus pares coneixen.

—Això del Halloween em sembla una ximpleria, filla —va afegir la mama.

Una ximpleria? Per als éssers màgics, el Halloween és una data molt especial. És la nit que celebrem els nostres poders. A Moonville, fins i tot les persones normals el celebren. Preparen un munt de festes divertides que duren fins a mitjanit i que anomenen «fantasmades».

L'única cosa que volia era celebrar una gran fantasmada a casa meva.

—Així ens coneixeran més veïns —vaig argumentar—. I aniran a comprar a la vostra pastisseria.

No va funcionar. La llum d'un llampec va

il·luminar les cares de pomes agres dels meus pares.

Per desgràcia, no tinc cap encanteri al diari màgic per convèncer els adults caparruts. Per sort, tinc un truc que no necessita vareta.

Es diu «fer cara de gosset abandonat» i es fa així:

I amb aquesta pinta vaig mirar fixament
el papa a través del mirall retrovisor.

—D'acooord —va sospirar ell, commogut—.
Digue'ns què se t'ha acudit per a la festa.

«Visca!», vaig pensar. «M'ho passaré bomba
amb els meus amics».

Però resulta que, al final, el que vam passar
va ser por.